

ровство, кѹмство, повратимство, мъжиче-
ство, и дрѹги.

„Тако и крило, влюдо, число, чрево, вѣр-
до, вѣсто, жало, жито, мѣсто, тѣсто, монн-
сто, точило, гнѣздо, зѣрно, ревро, село, чело,
решѣто, а кармило, и злато, и сребро, токъ-
мо едѣнственна са оупотребѣтелни, негли и
дрѹги некои.

„Тако и сабѣдѹщи те, кой то можатъ да
иматъ по двѣ окончанїа въ множественно то
число, н. п. тѣло тѣла и тѣлеса, слово слова
и словеса, нево нева и невеса, чѹдо чѹда и
чѹдеса, (а отъ коло токъмо колеса, а не и ко-
ла, защото кола значи по просто колесница,
или колело колела по мѣста).

„Тако и сабѣдѹщи те неправилни око очи,
оухо оуши, а не ока оуха, (слав. и очеса
оушеса праватъ, като слово словеса) рамо ра-
мена а не рама, перо перьа (и пера по мѣ-
ста) листо листа (което е прешло въ среденъ
рѹдъ отъ листъ мъж. рѹдъ) негли и дрѹги
некои такива.

„На това склоненїе принадлежатъ и сабѣ-
дѹщи те, кой то са токъмо въ множественно
то число оупотребѣтелни, оуста, врата, кола,
негли и дрѹги некои. Назначи обѣче защо
по некои мѣста и едѣнственна се оупотре-